

DELFTSCH STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: B. H. H. ZWEERS ♦ C. A. BAUDUIN
A. A. STHEEMAN, ♦ MEJ. C. H. M. BOEREE, ♦ F. J. M.
BOURDREZ ♦ A. W. NOTENBOOM

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦♦ Begin der jaargang 1 October. ♦♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

TWEEDE JAARGANG — No. 8.

MAANDAG 13 NOVEMBER.

INHOUD: D.S.C.: Bestuursamenstellingen Apollo, D.S. Motorclub. — D.S.B.: Rede, uitgesproken bij de opening van het Lustrum, door den heer H. L. van Rietschoten; Rede, uitgesproken bij de Inauguratie der Candidaat-leden. — Relief: Delftsche Stud. Relief-Comité. — Vereenigingsleven: Bestuursamenstellingen Pract. Studie, Mijnbouw. Ver., Electr. Vereeniging; Dietsch Studenten Verbond; Stud. Ver. voor Geesteswetenschappelijke Studie; Voordracht van Dr. Rudolf Steiner; Delftsche Studenten Geheel-Onthouders- Ver. — Techn. Hoogesch.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

DELFTSCH STUD. MUZIEK-GEZELSCHAP „APOLLO”.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

W. van Osselen, President.
G. Th. Joosting, Secretaris.
B. van Eldik, Thesaurier.
H. A. G. Hazeu, Bibliothecaris.
H. Franco, Vice-Secretaris.

Secretariaat: Oude Delft 135.

DELFTSCHE STUDENTEN MOTORCLUB.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

E. J. IJzerman, President.
D. T. Ruys, Secretaris.
A. J. Ente, Thesaurier.
C. A. van Diggelen, Vice-President.
A. C. Beynen, Vice-Secretaris.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

REDE, UITGESPROKEN TER GELEGENHEID VAN DE OPENING VAN HET LUSTRUM V VAN DEN DELFTSCHEN STUDENTENBOND, DOOR DEN PRESIDENT VAN ZIJN BESTUUR, DE HEER H. L. VAN RIETSCHOTEN.

Groot edelachtbare heeren Rector-Magnificus en Secretaris van den Senaat van de Technische Hoogeschool, Groot edelachtbare heer Secretaris van het College van Curatoren, Hooggeleerde heeren Professoren, Hooggeachte afgevaardigden van het Bestuur van de Vereeniging van oud-leden van den D.S.B., Zeer geachte afgevaardigden van bevriende Unitates en Bonden, van de Delftsche Vrouwel. Stud. Vereeniging, en van „Sanctus Virgilius”.

Mede-Bestuurders van den D.S.B. en Besturen van zijn Onder-Vereenigingen, oud-leden, leden en candidaat-leden, En voorts Gij allen, die door Uwe tegenwoordigheid van Uw belangstelling blijk geeft,

Dames en Heeren!

Het is mij een groote eer het woord tot U te mogen richten op dezen gedenkdag van het vijf-en-twintig jarig bestaan van den D.S.B., een dag, bij uitstek aangewezen om eens een oogenblik stil te staan en een blik te werpen op den tijd die achter ons ligt, op den tijd, die gezien heeft het ontstaan van den Bond, zijn strijd en opbloei, en hoe daarna de Bond zich heeft weten staande te houden, alle moeilijkheden en tegenwerking ten spijt.

Om het ontstaan van den D.S.B. vanaf het begin na te gaan moeten we teruggaan tot het jaar 1895. In dit jaar was het aantal niet-Corpsleden sterk toegenomen, maar toch bleek één hunner, de heer S. G. Visker, dat zeer velen wel sterk de behoefte aan een vereenigd studentenleven voelden. Dadelijk een

Bond op te richten bleek echter niet gewenscht en zoo kwam het, dat als grondslag voor de vereeniging die in bovengenoemde behoefte zou trachten te voorzien, opgericht werd de debatingclub „Logika”, die nu nog de voornaamste onder-vereeniging van den D.S.B. is.

19 Sept. 1896 betoogde de heer Visker als voorzitter van een commissie, gevormd uit leden van de debatingclub Logika, op een vergadering van niet-Corpsleden, door de commissie opgeroepen, met kracht de noodzakelijkheid van de oprichting van een studentenvereeniging naast het D.S.C., een vereeniging die het voor alle studenten mogelijk zou maken deel te nemen aan vereenigingsleven. Zij zou een einde maken aan het voor velen drukkend alleen rondloopen, dat zonderlinge met elkaar onbekend zijn van collega's studenten, 1e door het invoeren van het beginsel van gelijkheid voor alle studenten, dus ook voor eerste-jaars, 2e door het verwezenlijken van de eisch dat financiële redenen voor geen student een beletsel mogen zijn om deel te nemen aan een vereenigd studentenleven. Het enthousiasme waarmee tot de oprichting van zulk een vereeniging besloten werd, bewees genoegzaam de wenschelijkheid van haar bestaan. Deze vereeniging „De Delftsche Studentenvereeniging” is nooit anders bedoeld geweest dan als voorlooper van den Bond, om te zorgen dat de grondslagen van den Bond wel overdacht zouden zijn, en de Bond zelf dadelijk met eenige kracht zou kunnen optreden. Deze woorden citeer ik uit een brief van den oprichter, ons eere-lid de heer Visker, die we op dezen dag in 't bijzonder wel met groote erkentelijkheid en dankbaarheid mogen herdenken voor alles wat hij in de jaren 1895-'98 voor den Bond gedaan heeft.

Als societeitszaal werd dit jaar de achterzaal van het Stations-Koffiehuis gebruikt, nadat die eerst volgens de plannen van het lid de heer Dwars verbouwd was. De Societeitsavond werd op Zaterdagavond vastgesteld. De jonge vereeniging kon zich in dit eerste jaar in een opgewekt gezelligheidsleven verheugen, vooral dank zij de activiteit van het bestuur. Zooals ik reeds gezegd heb, droeg deze vereeniging een voorloopig karakter. De ontwerp-statuten voor de definitieve vereeniging werden behandeld in de vergaderingen van 2 en 23 Oct. 1897, en goedgekeurd in de vergadering van 30 Oct. 1897, welke dag dus de geboortedag is van de Delftsche Studenten Bond, die, huldigende het beginsel van gelijkheid, steunt op de volgende grondslagen:

a. bevorderen van de dagelijksche omgang onder de studenten;
b. het behartigen van gemeenschappelijke belangen;
c. zoo gemakkelijk mogelijke toetreding,
zooals dit in het proces-verbaal van de oprichting luidt.

Het eerste bestuur van den Delftschen Studenten Bond was als volgt samengesteld:

S. G. Visker, President.
Jac. A. J. Haan, Vice-President.
P. J. Stigter, Secretaris.
B. Wigtersma, Vice-Secretaris.
J. A. Blok, Commissaris.
G. Brouwer, Commissaris.

De geest onder de leden was in deze jaren uitstekend. Het enthousiasme, bij de oprichting aanwezig, leefde nog steeds voort en het saamhoorigheidsgevoel onder de leden was sterk, wat practisch nut had, doordat de in dien tijd zeer slechte verhouding tusschen Bonds- en Corpsleden herhaaldelijk aanleiding gaf tot handtastelijkheden.

In 1899 vroeg en verkreeg de gymnastiek- en schermvereeniging „Achilles” officieele erkenning door den D.S.B. Hetzelfde gold in 1902 voor de debatingclub „Logika”, waardoor de Bond

twee krachtig bloeiende onder-vereenigingen rijk werd, die voor hem steeds betrouwbare steunpilaren zijn gebleken.

Na eenige omzwervingen werd in 1902 de bovenzaal van de Sociëteit „Eensgezindheid” betrokken, wat toen een groote verbetering leek. Contributieverhoging van f 5,— op f 10,— was echter noodzakelijk om de onkosten aan meubilair en stoffering te bestrijden en uit de jaarverslagen 1907-1908 en 1908-1909 van den penningmeester, de heer André F. Meyer, bleek dat de nieuwe sociëteit de financiën dermate in de war had gebracht, dat een leening onder de leden noodig was, om de orde weer eenigszins te herstellen.

In 1905, onder het bestuur van den heer R. W. v. d. Veen, traden tot den D.S.B. 2 nieuwe onder-vereenigingen toe en wel de schietvereeniging „Soranus” en de muziekvereeniging „Euphonia”, opgericht door de heeren Feberwee en Koppejan. De officieele erkenning van „Euphonia” geschiedde in de vergadering van 17 Maart, een vergadering, zoo onstuimig en spannend als weinige voorgaande vergaderingen. Het bestuur werd heftig aangevallen over het overschrijden van de post „Onvoorziene uitgaven”, met het tekort op de uitgegeven fraaie almanak. Het resultaat van de opgewonden debatten was, dat de tegenstanders van het bestuursbeleid een motie indienden, waarin het bestuur verzocht werd, goede nota er van te nemen, dat buiten de post „Onvoorziene uitgaven” geen onvoorziene uitgaven gedaan mogen worden. Hierin vond de president aanleiding de kabinetskwestie te stellen door mede te deelen dat het bestuur bij aannemen van de motie onmogelijk in functie kon blijven. Na langdurige beraadslagingen, waarin o.a. de oud-bestuursleden Theling en Peteri op den voorgrond traden, werd de motie ingetrokken en een motie van vertrouwen in het bestuur aangenomen. Dergelijke vergaderingen zijn soms een verheugend verschijnsel, want ze toonen dat de leden nog belangstellen in de manier waarop hun vereeniging bestuurd wordt, soms ook zijn ze zeer te betreuren, want in de heftigheid van het debat worden vaak dingen gezegd, die scherper klinken dan ze bedoeld zijn, en die de oorzaak worden van verdeeldheid, partijtwisten en persoonlijke verkoeling in de onderlinge verstandhouding der leden. Zoo ook hier. Ofschoon de verhouding tot Rector-Magnificus en Hoogleraren zeer goed was, ofschoon de Bond voor de T. H. officieus gelijkberechtigd was met het Corps, toch was het jaarverslag over 1905 somber gestemd door het toenemend gebrek aan vriendschap tusschen de leden onderling, de verwoestende tweedracht, door het feit dat de met de jaren toenemende bedeesdheid van de eerst aangekomenen hen de omgang met de ouderen doet schuwen. Ook werd toen reeds vermoed, dat het toenemend aantal studenten dat door pecuni-aire omstandigheden verplicht was, zich bijna alleen tot de studie te bepalen, voor een belangrijk deel de oorzaak was van de achteruiging van den geest in den D.S.B.

In 1905 werd door den Bond voor het eerst een poging gedaan om de verhouding tusschen Bond en Corps te verbeteren. Het bestuur stelde voor pogingen te doen om tot wederzijdsche erkenning te komen, wat door de vergadering werd goedgekeurd, nadat het bestuur er op gewezen had, dat bij weigering van het D.S.C. de Bond geen échec zou lijden, maar altijd een moreele overwinning zou behaald hebben. Het resultaat van die pogingen was nihil, daar uit het antwoord van den Senaat van het D.S.C. bleek, dat een erkenning niet wenschelijk geacht werd. Toch was er in die richting al iets bereikt, zooals de heer R. W. v. d. Veen zeide in zijn rede ter gelegenheid van de bestuursoverdracht in Febr. 1906. Het was ongetwijfeld een feit dat de Bond direct en indirect grooten invloed had uitgeoefend op de wijziging der verhoudingen onder de studeerenden. Maar dit feit toonde tevens aan, dat de redenen van het bestaan van den D.S.B. nog niet opgeheven waren en dat er nog veel veranderen moest, als bereikt wilde worden een betere verstandhouding onder de studenten op rationeelen grondslag.

Het Bondsjaar 1905-'06 bracht twee belangrijke veranderingen. 1e. Het reglement van de „Kennismaking”, een poging om te voorkomen dat de nieuwe leden altijd bij elkaar bleven hokken, om te voorkomen, dat bij verschillende gelegenheden er op gewezen werd, hoe weinig de leden elkaar vaak kenden. Dit was een teere kwestie, daar niet getornd mocht worden aan de grondprincipes van den Bond. 2e. Het openstellen van de onder-vereenigingen voor niet-leden van den Bond.

In het Bondsjaar 1906-1907 was de steeds dreigende verhoging van de huur door de Sociëteit „Eensgezindheid” werkelijkheid geworden; daarom werd besloten naar andere lokaliteiten om te zien. De onderhandelingen in die richting leverden echter niets op, zoodat men op de sociëteit „Eensgezindheid” bleef.

2 Nov. 1907 werd het 10-jarig bestaan gevierd door een buitengewoon geanimeerd feest.

In December 1908 werd als gevolg van den slechten financiële toestand het bestuursvoorstel behelzende een rentelooze leening onder de leden, waarover ik hier boven al gesproken heb, zonder stemming aangenomen.

Op de Bondsvergadering in Maart 1909 sprak de voorzitter, de heer Bastet, over den financiële toestand in het afgelopen jaar. Hij schilderde de chaos der financiële administratie, hoe alleen ingrijpende veranderingen redding konden brengen en hoe het voortbestaan van den D.S.B. toen te danken was aan

den kundigen penningmeester, de heer André F. Meyer, reden waarom hij voorstelde de heer Meyer te benoemen tot eere-lid van den D.S.B. Dit voorstel werd bij acclamatie aangenomen, wel een bewijs, hoe groot de verdiensten van dezen penningmeester geweest zijn.

De vergadering in Dec. 1909 liep weer over den financiële toestand, en een motie werd aangenomen waarbij het bestuur gemachtigd werd uit te zien naar een andere lokaliteit en tot het nemen van ingrijpende maatregelen voor bezuiniging. De pogingen om een andere lokaliteit te vinden, mislukten. Toch, ondanks het uitstekend financieel bewind van den heer Meyer, moest de Bond op kleinere voet gaan leven, waarvan de oorzaak was een schrikbarende desertie in de Bondsgelederen bij den aanvang van de nieuwe cursus.

Op de vergadering van 1 Maart 1910 kreeg het bestuur machtiging het contract met de sociëteit „Eensgezindheid” met wederzijdsch goedvinden te verbreken. Gedurende bijna 2 maanden was de Bond zonder sociëteit. Op de vergadering van 29 April kon het bestuur echter mededeelen dat een geschikt lokaal gevonden was in het café „de Bruinvisch”.

In dit jaar werden door het bestuur ingevoerd de novietenboekjes, op grond van de overweging dat vele teleurstellingen en tekortkomingen, welke de D.S.B. dikwijls van zijn leden had moeten ondervinden, te wijten waren aan het feit, dat altijd een zeker percentage van de nieuwe leden zich aan de verplichte kennismaking, hetzij uit gemakzucht, hetzij uit blootheid, onttrok, zoodat een scherper reglementeering van de verplichte kennismaking gewenscht was. Dank zij deze nieuwe regeling mochten de onder-vereenigingen zich in druk bezoek verheugen. Dit jaar voor het eerst beantwoordde het bestuur van de D.V. S.V. het door het bestuur van den D.S.B. afgelegde bezoek, welke daad van collegialiteit zeer op prijs gesteld en gerespecteerd werd. Sinds dien tijd heeft de verhouding tusschen D.V.S.V. en D.S.B. nooit iets te wenschen overgelaten en het verheugt ons, te kunnen constateeren, dat ook nu die verhouding zeer welwillend is.

In 1910 werd weer eens van sociëteit veranderd. Men keerde naar de sociëteit „Eensgezindheid” terug, die op gunstiger voorwaarden dan vroeger het geval was, gehuurd werd.

In December 1912 trad de D.S.B. toe tot de Nederl. Stud. Unie, die dit jaar opgericht was, en die haar 10-jarig bestaan morgen herdenkt.

De almanak-uitreiking van dit jaar verdient vermelding, omdat toen voor het eerst afgevaardigden van de zustervereenigingen uit de andere universiteitssteden onze gasten waren. Na deze gebeurtenis is het gewoonte geworden dat bij feestelijkheden, in 't bijzonder Diësviering, van één der vereenigingen, aangesloten bij de N.S.U., afgevaardigden van de andere vereenigingen tegenwoordig zijn. Deze loffelijke gewoonte heeft zich tot op heden weten te handhaven en heeft veel bijgedragen tot de vriendschappelijke verhouding tusschen de Unitates en Bonden.

In het jaarverslag over 1914 roert de secretaris een punt aan dat in latere jaren vaak aanleiding heeft gegeven tot heftige debatten en groote meningsverschillen. Hij constateert hier, dat nog teveel de meening heerscht, dat het er niet op aan komt, wat de buitenwereld zegt, als het binnenshuis maar gezellig is, en hij betoogt dan, wat mijns inziens juist is, dat de Bond krachtig naar buiten moet optreden, want de Bond is niet alleen gezelligheidsvereeniging, maar heeft ook de groote en mooie taak om mee te werken aan een verbetering van de verstandhouding onder de studenten, totdat tenslotte één groote studentenvereeniging ontstaat, die hen allen kan omvatten.

De mobilisatie ten gevolge van het uitbreken van den wereldoorlog, voerden vele leden, waaronder ook bestuursleden, uit Delft weg. Zeer veel heeft de Bond in dezen tijd dan ook te danken gehad aan den heer Peiser, die er niet tegen opzag, in het zeer onvoltallige bestuur de functies van voorzitter, secretaris en penningmeester tegelijkertijd waar te nemen. Op hem dreef in deze tijden de Bond, zeer veel werk heeft hij alleen moeten doen, en het is dan ook niet te verwonderen, dat het voorstel om den heer Peiser tot eere-lid te benoemen, in de vergadering van 10 December 1915 met luid applaus werd aangenomen.

Het zeer groote aantal Bondsleden dat in deze tijden zijn militaire dienstplicht moest vervullen, was de oorzaak dat geruimen tijd een onvoltallig bestuur, bestaande uit 3 bestuursleden aan het hoofd van den D.S.B. stond. In Maart 1916 werd echter weer een voltallig bestuur gekozen. Het kan wel niet anders, of het groote aantal oudere jaars, door den dienst aan het actieve vereenigingsleven onttrokken, moest een slechte invloed uitoefenen op het gezelligheidsleven, want het waren, en zijn nu nog, de oudere jaars die de jongeren voorgingen en hun den weg aanwezen om ook het hunne bij te dragen in de gezelligheid en om de sociëteit tot een verblijf te maken, waar men zeker wist, ten allen tijde de sfeer van intiem en genoegelijk samenzijn te kunnen vinden.

Ondanks deze ongunstige omstandigheden is het kleine groepje Bondsleden dat in Delft was achtergebleven, er in geslaagd, den Bond staande te houden niet alleen, maar ook werden plannen gemaakt en voorbereidingen getroffen voor het 4e Lustrum, waarbij men werd gesteund door enkele geestdriftigen, die niet wilde luisteren naar plannen tot opheffing, die tegen alle pessi-

misme in hun vertrouwen in de levenskracht van den D.S.B. niet verloren en die in het gelijk gesteld werden door het zeer goed geslaagde 4e Lustrum.

Oorspronkelijk waren er groote plannen voor officieele Lustrumviering, maar de zeer ongunstige tijdsomstandigheden maakten, dat besloten werd, het Lustrum alleen in intiemen kring te vieren, te meer daar ook de oud-leden-vereeniging had laten weten, dat onder de oud-leden in dezen tijd geen animo voor feesten aanwezig was. Door de oorlogsomstandigheden hadden vele leden bedankt en waar bovendien overal een zeer sterke prijsstijging optrad, was de financieele toestand zoodanig geworden, dat de penningmeester een groot tekort raamde. Daar algemeen de meening heerschte dat de toestanden van voor 1914 niet zouden terugkeeren, kon niet volstaan worden met een hoofdelijke omslag, maar een blijvende vermeerdering van inkomsten was noodig. Daar de contributie reeds het in de statuten vastgelegde maximum van f 10,— had bereikt, was statutenwijziging noodig, die door veel meer dan tweederde van het aantal leden werd goedgekeurd.

Behalve als lustrumjaar was dit jaar belangrijk door de plannen voor reorganisatie van het D.S.C. en de daarmee verbonden mogelijkheid van fusie. In verband daarmee lijkt het mij hier de juiste plaats om de verhouding tusschen Bond en Corps nader te bezien.

Vanaf de oprichting van de D.S.B. heeft die verhouding zeer lang bestaan in het officieel elkaar geheel negeren. De verhouding tusschen de leden van de twee gezelligheidsvereenigingen was in de eerste jaren, volgende op de oprichting van den D.S.B. zeer slecht. In de loop der jaren veranderde dit in een wederzijdsch elkander dulden. De eerste wijziging in dezen toestand kwam toen de Corpsenaat bij het voorlaatste Lustrum van de D.V.S.V. weigerde om met het D.S.B.-bestuur op de receptie te komen. Deze daad werd afgekeurd door de leden der D.V.S.V., van de D.S.B. en ook door Corpsleden. De laatsten riepen in Nov. 1916 een Corpsvergadering bijeen, waarop de mogelijkheid van erkenning van den D.S.B. besproken werd. Een motie waarin die mogelijkheid werd uitgesproken werd afgestemd. In 1917 werden echter door den Senaat Six, gesteund door een deel van het Corps, belangrijke hervormingsplannen voorgesteld, die als ze aangenomen werden, de groentijd zoo zouden verlichten en de kosten zoo zouden doen dalen, dat het allen zonder onderscheid mogelijk zou zijn om tot het Corps toe te treden.

Deze hervormingsplannen openden de mogelijkheid van een fusie, die dan ook druk besproken werd onder Bondsleden en op Bondsvergaderingen, terwijl ook de president van het bestuur van den D.S.B., de heer Koster van Grooss, er in zijn Lustrumrede eenige woorden aan wijdde. Hij sprak daarbij over de eenheid in de studentenwereld, een eenheid die niet uiterlijk moet zijn door het bestaan van één studentenvereeniging, maar die onder de studenten zelf moest leven en ook zou leven, als maar door allen gevoeld werd dat het student-zijn alléén al een band kan vormen. Het gevoel, te behooren tot een groep van jonge menschen, die allen in de bevoorrechte positie verkeerden zich geheel te kunnen wijden aan de opleiding, noodig voor de positie, die zij later in de maatschappij zullen innemen, het gevoel te mogen behooren tot een groep van menschen die later de intellectuele werkers in de samenleving zullen worden, moest al eensgezindheid en saamenhoorigheid onder de studenten brengen. Welk een grootsche taak ligt er nog voor die studentenvereeniging, die alle studenten, die wenschen deel te nemen aan vereenigingsleven zal kunnen opnemen, waar door botsingen en wrijving tusschen de meest uiteenloopende opvattingen en door het contact tusschen de verschillende typen van studenten, een krachtige opvoedende werking van studenten op elkaar tot stand kan komen, die hen zal stalen voor den strijd, die een ieder in deze maatschappij wacht en hun daarbij tegelijk een grooten steun zal zijn.

Ik leg hier de nadruk op de beperking die ik maakte, door te spreken van studenten, die **wenschen deel te nemen aan vereenigingsleven**, die dus de behoefte daaraan voelen, want een vereeniging, die alle studenten zal omvatten, lijkt mij niet voor verwezenlijking vatbaar. Altijd zullen er menschen blijven, die meenen dat ze genoeg hebben aan de studie, en misschien daarbij nog een paar kennissen, en die overtuigd zijn dat de tijd en werkracht, opgeofferd aan vereenigingsleven, verloren zijn. Het schijnt zelfs dat het aantal dergenen, die bovenstaande meening toegedaan zijn, voortdurend zal blijven toenemen, onafhankelijk van de huidige maatschappelijke toestand, de malaise, die ook haar invloed doet voelen in de studentenmaatschappij en er ten deele toe bijdraagt, dat bijv. in Delft het aantal z.g. Nihilisten thans meer dan de helft van het aantal ingeschrevenen bedraagt. Dit feit is zooals ik zeide, slechts gedeeltelijk te wijten aan de tegenwoordige malaise, die een tijdelijk verschijnsel is en als zoodanig niet de oorzaak kan zijn van het feit, dat ook voor den oorlog het aantal Nihilisten steeds toenam. De groote oorzaak is, volgens de heer Koster v. Grooss, en hierin ben ik het met hem eens, de verandering in de ontwikkeling van de moderne mensch, die tegenwoordig van alles op de hoogte moet zijn, ten koste van grondige kennis van die dingen, die van essentieel belang zijn voor de ontwikkeling van zijn karakter en persoonlijkheid. Het gevolg hiervan is een groote oppervlakkigheid, een versplinteren van belangstelling en werklust over

zeer veel zaken en zaakjes, waarbij nergens eens dieper wordt ingegaan op het wezen der dingen, waarbij nooit iets degelijks wordt bereikt. Dit algemeen maatschappelijk verschijnsel is ook in de studentenwereld doordrongen. Ook hier belangstelling voor sport, politiek, kunst, wetenschappen, vereenigings- en gezelligheidsleven, men doet aan alles een beetje en bereikt nergens iets van waarde. Dit is zeer duidelijk merkbaar in de lauwheid van de studentenwereld tegenover verschillende, zelfs vaak zeer belangrijke, vraagstukken.

Dat het gezelligheidsleven daaronder te lijden heeft, behoeft wel geen betoog.

Er is echter, geloof ik, nog een tweede oorzaak. Dit is de opbloei van het vereenigingsleven aan H.B.S. en Gymnasium. Vroeger jaren gaven H.B.S. en Gymnasium niets op dit gebied. De behoefte daaraan werd hier dus niet al voor een deel vervuld, waardoor zij, die gingen studeeren, zoo gauw ze in de studentenmaatschappij kwamen en zagen, dat hier gelegenheid was om aan die behoefte te voldoen, die gelegenheid ook dadelijk aangrepen. Tegenwoordig bestaat aan vele Hoogere Burgerscholen en Gymnasia al een tamelijk ontwikkeld gezelligheidsleven in schoolclubs, sportclubs, enz. Men zou kunnen zeggen dat een deel van het gezelligheidsleven zich heeft verplaatst van de universiteit naar de genoemde onderwijsinrichtingen. En het funeste is nu, dat velen gaan denken, dat ze aan dat deel voldoende hebben. Worden ze student, dan oordeelen ze het overbodig, nog weer eens lid te worden van een gezelligheidsvereeniging, terwijl ze nog absoluut niet bevoegd zijn te oordeelen over vereenigingsleven onder studenten en geen idee hebben van de opvoedende werking die van het onderlinge contact uitgaat. Dit geldt in 't bijzonder voor spoorstudenten, wier aantal, treurig genoeg, in Delft ook zeer groot is (men noemt getallen van 800 tot 900), en die, doordat ze in hun woonplaats hun kringetje van kennissen hebben, nog veel verder buiten het studentenleven staan, de goede uitzonderingen niet te na gesproken.

De twee genoemde oorzaken vormen een ernstige bedreiging voor de gezelligheidsvereenigingen, die nog versterkt wordt door diegenen, die geen lid worden, omdat ze van zoo'n vereeniging eischen, dat, als ze 's avonds na het studeeren naar hun sociëteit gaan, ze daar een „hoogere” gezelligheid vinden, daarin bestaande, dat er ernstige gesprekken gevoerd worden over de maatschappelijke vragen, zwaarwichtige levensbeschouwingen ten beste worden gegeven, zoodat ze weg kunnen gaan met het gevoel, weer iets opgestoken te hebben en met het gevoel dat die avond niet verloren is. Zij vergeten, dat een dergelijke gezelligheid **alleen** absoluut in strijd is met de gave, die vooral jonge menschen bezitten, om in heerlijke onbezonnenheid de levenslust en de energie, die zij in zich voelen, voor een oogenblik te laten zegevieren over alle zorgen en moeilijkheden. Hiermee wil ik natuurlijk in 't geheel niet verkleinen de waarde, die uitgaat van een ernstig gesprek, en vooral van de debatten, waarbij men prachtig gelegenheid heeft zijn collega's te leeren kennen, maar er moet toch op gewezen worden, dat bij een jolige fuif de gelegenheid om elkaar te leeren kennen, even goed aanwezig is. De kennismaking geschiedt dan wel op een heel ander gebied, hetgeen echter niet anders dan bevorderlijk kan zijn voor een alzijdige kennismaking, die zeker eenzijdig zou worden, als één van de twee bovengenoemde uitingen van het gezelligheidsleven genegeerd wordt. Beide zijn ze onmisbaar en zij, die alleen die „hoogere” gezelligheid eischen, hebben evenzeer ongelijk, als zij, die den nadruk zouden leggen op het tegenovergestelde.

De bovengenoemde oorzaken bedreigen, zooals ik reeds zeide, de gezelligheidsvereenigingen en het is niet onmogelijk, dat binnen afzienbaren tijd Corps en Bond een fusie zullen moeten aangaan, om als één geheel front te kunnen maken tegen die bedreiging. De hervormingsplannen, die in 1917 een fusie mogelijk gemaakt zouden hebben, mislukten, om verschillende redenen. Allereerst ontmoetten die plannen in het Corps zelf grooten tegenstand, en ook aan Bondszijde waren er zeer velen, die geen onvoorwaardelijke voorstanders waren. De laatste achtten den tijd voor een fusie nog niet geschikt en wezen op het gevaar dat schuilt in het aangaan van een fusie, gegrond op schriftelijke waarborgen, die niet zijn voortgekomen uit een veranderden geest in het Corps. Zij wezen er hierbij op, hoe het de Utrechtsche en Amsterdamsche Studentenbonden vergaan was, die aangelokt door de uiterlijke hervormingen, als invoering van de kennismaking op voet van gelijkheid en afschaffing van de hoofdelijke omslagen, tot een fusie met het A.S.C. en U.S.C. overgingen. Een jaar na dien overgang kwam de oude Corpsgeest weer boven en het groenen werd weer in eere hersteld.

Door dezen tegenstand hadden de hervormingsplannen dus geen groote kans van slagen. En die kans verdween geheel na den beruchten inval van een groep Corpsleden op de sociëteit van den D.S.B. tijdens de viering van zijn 4e Lustrum. De stemming was daardoor zoo verbitterd, dat het geen zin meer had over de hervormingsplannen te praten.

(Zie vervolg Tweede Blad).

JOH. A. LOMMERS (6) **MOLSLAAN 133.** ♦♦ **TELEFOON 729.**
Ook voor uw **Bindwerk** het adres.

CAFÉ RESTAURANT DUYSER

HOEK PHOENIXSTRAAT

DINERS 5-7 uur.

à la carte den geheelen dag.

TER OVERNAME:

Gemeubil. Zit- en Slaapkamer

direct of December te betrekken.

VAN LEEUWENHOEKSINGEL 5.

(5)

W. TEEKENTAFEL

ter overname gevraagd.

Brieven onder letter Y, Universiteits-Boekcentrale.

(5)

BOEKHANDEL WALTMAN

Afdeeling Teekenbenodigdheden
BINNENWATERSLOOT 33

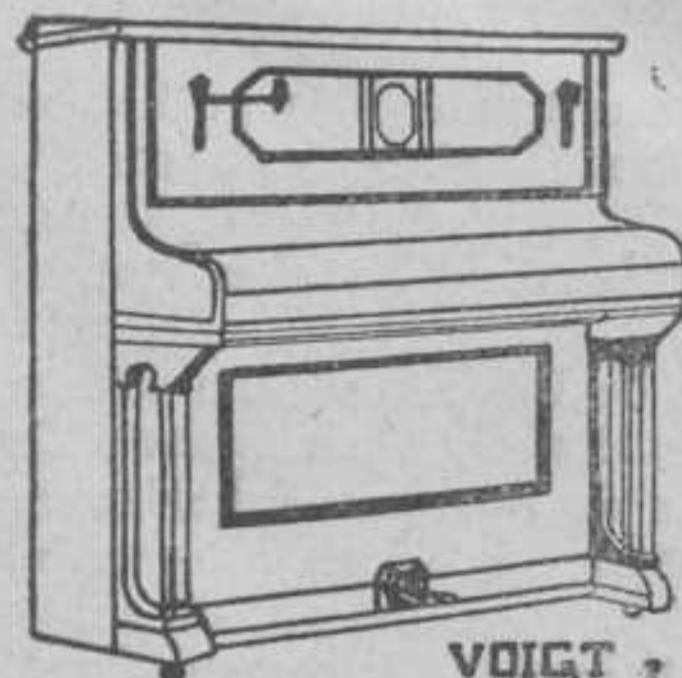
ONTVANGEN EEN ZENDING

Doozen **Postpapier**
en enveloppen

Doozen **Correspondentie**
kaarten en enveloppen

Mapjes **Postpapier**
en enveloppen

Mapjes **Correspondentie**
kaarten en enveloppen

Prijs niet U zelve,
maar laat anderen
U prijzen.

GARANTIE, dat U het beste koopt voor den laagsten prijs **HEBT U**, wanneer menschen van naam, terzake kundigen, uit ondervinding schrijven:

De ons geleverde piano is schitterend.

Het is een genot er op te spelen.

De afwerking is tot in de kleinste onderdeelen solide.

Met overtuiging kunnen wij Uwe instrumenten aanbevelen.

DUIZENDEN van dergelijke enthousiastische tevredenheidsbetuigingen ontvingen wij, doch daar wij niet op ouden roem teeren, lieten wij slechts de in 1922 ontvangene in boekvorm verschijnen, welke wij elken reflectant gaarne toezenden.

Ook onzen **CATALOGUS** wordt op aanvraag gratis verstrekt, alsmede inlichtingen over ons

HUURKOOPSTEEEM

waardoor elk in de gelegenheid is in 3 JAAR eigenaar van een 1ste klas

Orgel, Piano, Vleugel of Photola

te worden.

Alle instrumenten worden door geheel Nederland **franco huis** geleverd.

Onze stemmers en taxateurs bereizen het geheele land, zoodat ook gebruikte instrumenten tegen de hoogste waarde kunnen worden ingeruild en in betaling worden aangenomen.

46

HEES & Co. Fabrikanten van **DELFT**,
Muziekinstrumenten

HET ODEON-HUIS

Vrouwjuttonland 32-34 = Delft.

TELEFOON INTERC. 978

Alleen door aan bovenstaand adres een **Gramfoon** met **platen** te koop, bevordert men de huiselijke gezelligheid.

(50)

≡ BEZOEKT DE GEHOORZAAL. ≡

Beleefd tot bezoek uitnodigend. **Ph. J. VAN DER WEES.**

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN MAANDAG 13 NOVEMBER 1922.

Toen in 1919 en 1920 de plannen voor de Delftsche Studenten Federatie een vastere vorm kregen, ontving het bestuur van den D.S.B. een uitnodiging van den Senaat van het D.S.C., om samen te willen werken tot het tot stand komen van deze Federatie, die bedoeld was als een vereeniging, die de algemeene belangen zou behartigen van alle studenten, zoodat ook de niet-georganiseerde studenten hier gelegenheid kregen, invloed uit te oefenen op de algemeene zaken in de studentenmaatschappij. Deze uitnodiging tot samenwerking maakte dus een eind aan de verhouding van elkaar geheel negeren en sloot in, dat de D.S.B. hier erkend was als bestaande studentenvereeniging, wier tegenwoordigheid niet gemist kon worden bij het behandelen van zaken van algemeen belang.

De verhouding tusschen D.S.C. en D.S.B. is sindsdien zeer zeker verbeterd en de samenwerking in de Federatie leverde geen bezwaren op, hetgeen trouwens geen bevreemding hoeft te verwekken, want waarom zouden twee studentenvereeningen, die eenzelfde doel nastreven, al volgen ze daarbij verschillende wegen, die elkaar toch eens zullen snijden, vijandig tegenover elkaar moeten staan en niet kunnen samenwerken? Ik wil hier nogmaals den brief van den heer Visker, waaruit ik reeds citeerde, aanhalen, daar deze zeer duidelijk zich over deze kwestie uitlaat. Nadat de oprichting van de Delftsche Studenten Vereeniging en van den Delftschen Studenten Bond behandeld zijn, gaat de brief als volgt verder:

„Bij al deze gebeurtenissen en wat er mee samenhang werd er angstvallig op gelet, dat onze vereeniging niet moest zijn een strijdvereeniging tegen het Corps, er niet vijandig tegenover moest staan, doch uitsluitend de bedoeling had, hen te vereenigen, die om welke redenen dan ook, geen lid van het Corps waren. Bijgevolg droeg de Bond van den aanvang af het karakter van weer te moeten verdwijnen, zoodra het Corps de beletselen wegnam voor het vereenigen van allen, die een georganiseerd studentenleven wenschten. Maar daarbij dient rotsvast voorop te staan, dat ook de bedoelde beletselen door het Corps geheel en al en niet ten deele en evenmin in schijn worden weggenomen.”

Met deze woorden kunnen wij het nu nog geheel eens zijn. Steeds moet de Bond in deze richting werkzaam blijven, steeds moet hij zijn doel: vereeniging van allen die een georganiseerd studentenleven wenschen, krachtig nastreven en daarbij moet goed ingezien worden, dat d i t een taak is, waarvoor de Bond niet alleen verantwoording schuldig is tegenover zijn leden, maar ook tegenover de geheele Delftsche studentenwereld. Als dan ook één van mijn opvolgers eenmaal tot de opheffing van den Bond kan besluiten, omdat de redenen voor zijn bestaan opgeheven zijn, dan zullen we ons allen daarover kunnen verheugen en met trots zeggen, dat de D.S.B. zijn doel heeft bereikt, dat hij een groot en actief aandeel heeft gehad in de ontwikkeling en de totstandkoming van een studentenvereening, die onder de dan bestaande omstandigheden de beste benadering zal zijn van het ideaal, dat we ons van een studentenvereeniging gevormd hebben.

Nadat ik hierboven de verhouding tusschen Corps en Bond behandeld heb, zal ik in enkele trekken U nog een overzicht geven van de Bondsgeschiedenis na 1917. In November 1918 is door het bestuur een spoedvergadering belegd om van de vergadering de beslissing te krijgen op de vraag, of de D.S.B. zou deelnemen aan het défilé van Delftsche vereenigingen voor H. M. onze geëerbiedigde Koningin bij haar bezoek aan Delft. In het bestuur heerschte over die vraag verdeeldheid en men was reeds geneigd daarom van deelname af te zien, toen de President van den Rector-Magnificus een uitnodiging tot bespreking van deze kwestie ontving. Hier bleek, dat van Corpszijde de verzekering was gegeven, dat men dien dag de verschillpunten wilde vergeten, zoodat er van wrijving geen sprake kon zijn. Hoewel het bestuur nu niet goed meer kon weigeren aan het défilé deel te nemen, wilde het toch nog het oordeel van de vergadering hooren. Nadat eenige leden opgemerkt hadden, dat de Bond zich niet op politiek gebied mag begeven, verklaarde de Secretaris, dat dit défilé tot doel had, uiting te geven aan de gevoelens van hulde aan de regering, omdat zij erin geslaagd was ons land buiten den oorlog te houden. Die gevoelens te demonstreeren was de bedoeling, en de persoon aan wie dit gedemonstreerd moest worden, was het hoofd van staat, in casu H. M. de Koningin.

Na eenig debat werd bij acclamatie aangenomen om deel te nemen aan het défilé. Deze kwestie is door mij opzettelijk eenigszins uitvoerig behandeld, omdat het mij niet onmogelijk voorkomt, dat wij dezen winter voor ernstige moeilijkheden op economisch gebied zullen komen te staan. Overal hooren we van loonsverlagingen, ontslag van personeel, stil leggen van bedrijven en het dreigen met staking in andere.

Mochten die moeilijkheden dergelijke afmetingen aannemen, dat ook op de hulp van studenten een beroep moet gedaan wor-

den, dan hoop ik, dat de Bondsleden ook dan weer bij acclamatie zullen aanemen om actief deel te nemen aan alle maatregelen, die van hen gevraagd zullen worden tot het in stand houden van de vitale bedrijven.

In het Bondsjaar 1918-'19 werd opgericht de vereeniging „Odigo”, die, in haar eerste jaar al een bloeiend bestaan leidde en zeker zeer tot verhooging van de aantrekkelijkheid van het lidmaatschap van den D.S.B. bijdroeg.

In 1919 werden pogingen gedaan om een andere sociëteit te huren, daar het bestuur van „Eensgezindheid” het contract niet wenschte te verlengen. Het bestuur heeft toen geprobeerd een huis te huren, maar de bezwaren (de leegstaande huizen waren ongeschikt, aanschaffingskosten van meubilair waren zeer hoog), bleken onverwacht groot, zoodat het bestuur, toen het vernam, dat de oude sociëteit weer ingehuurd kon worden tegen een hogere huur, daartoe besloot.

Dit jaar kenmerkte zich evenals het vorige door een groot aantal novieten, waardoor de novitiaatstijd buitengewoon slaagde, die bovendien opgeluisterd werd door het Bondsstrijkje onder leiding van E. J. Baumann, dat ook na den Novitiaatstijd zeer veel bijdroeg tot een goede opkomst op de kroegavonden.

Bij de inauguratie van de nieuwe leden werden dit jaar voor het eerst de nieuwe diploma's, uitgevoerd naar het zeer fraaie ontwerp van den heer v. Daalen, uitgereikt. Op de Bondsvergadering van November 1920 werden de plannen, beoogende een verbetering van de sociëteit, besproken en in de volgende vergadering aangenomen. Door deze verbetering heeft de sociëteit zeker aan gezelligheid gewonnen.

In 1920 vierden Logika en Achilles hun Lustrum V, waarmee zij bewezen, nog bloeiende vereenigingen te zijn.

Wie in dezen tijd eenigszins in het Bondsleven thuis was, zag dat in den Bond zich hoe langer hoe meer twee partijen gingen vormen, die op vergaderingen al vaak vrij scherp tegenover elkander stonden en die hun eersten strijd uitvochten bij de tusschentijdsche aftreding van het geheele bestuur in Mei 1921. Bij de daarop volgende verkiezingen behaalde de partij, die het afgetreden bestuur gesteund had, de meerderheid. Maar deze uitslag had niet tot gevolg, dat de twist tusschen de partijen werd bijgelegd. Integendeel, na de zomervacantie trad zij in verscherpte mate op. Dit o.a. bracht het bestuur tot de overtuiging dat minnelijke schikking hier niet mogelijk was, dat hier een partij tegenover het bestuur stond, waarmee geen samenwerking te verkrijgen was. Ook bij andere gelegenheden was gebleken dat een duurzame vrede tusschen de partijen niet meer mogelijk was. Het betrof hier nu eenmaal een verschil in mentaliteit der partijen, die de oorzaak was van de twist, die al verscheidene jaren in den Bond broedde. Daar deze oneenigheid op het laatst gevaar ging opleveren voor den Bond en voor het onbevlekt voortbestaan van de Bondsgeest, terwijl ze zeer veel schade deed aan den naam van den Bond, achtte het bestuur het noodzakelijk den strijd uit te vechten, het geen gebeurde op de vergadering van 4 Nov. 1921, waar een motie door het bestuur werd ingediend, die als volgt luidt:

„De D.S.B. bijeen in algemeene vergadering van 4 Nov. 1921 op zijn sociëteit, is van oordeel dat het bevorderen van algemeene studentenbelangen voornamer moet worden geacht dan het sociëteitsleven.”

Deze motie werd aangenomen en het gevolg ervan is geweest dat de leden van de oppositie-partij in den loop van het jaar bedankten. Sindsdien is de eensgezindheid weer teruggekeerd en de naam van den Bond weer verbeterd. Ofschoon de Bond door deze twist veel geleden heeft, toch is de geest onder de leden uitmuntend en hoopgevend voor de toekomst.

Om misverstand te voorkomen, wensch ik echter te constateren, dat de partij, die de motie steunde, het sociëteitsleven niet van weinig waarde achtte, maar integendeel het nog steeds beschouwt als één van de belangrijkste factoren voor het instand houden van het gezelligheidsleven, wat bewezen is door de opleving van het sociëteitsbezoek na afloop van de twist en vooral door het zeer geanimeerde sociëteitsleven tijdens de afgelopen novitiaatstijd.

In deze jaren is ook de Delftsche Studenten Federatie tot stand gekomen, en het bestaan van de Groep der Nihilisten in die Federatie heeft het bestuur gewezen op het feit, dat hier studenten, die voor aansluiting voelen, blijkbaar in de D.S.B. daar nog beletselen voor zien. In dit verband wensch ik aan te halen de woorden, die ik in de bestuursoverdracht hierover sprak en die als volgt luiden:

„Steeds moet hij (de D.S.B.) trachten zooveel mogelijk studenten in zich te vereenigen en hij mag, als dit noodig mocht blijken, niet weigeren maatregelen voor reorganisatie te nemen, wanneer die het voor meer studenten mogelijk maken, lid te worden.”

Dit drukt nog steeds uit de meening van het bestuur, die trouwens in overeenstemming is met de bovengenoemde motie.

Voordat ik eindig, wensch ik nog eenige woorden tot u te spreken over het volgende. De toekomst voor ons, aanstaande ingenieurs, is weinig hoopgevend en niets wijst er op, dat hierin gauw verbetering zal komen. Dit drukt reeds merkbaar op de stemming in de studentenwereld; sommigen gaan zich afvragen, of het niet beter is, de studie op te geven. „Doe dat nooit” zou

ik hen willen toeroepen, „laten wij nooit vergeten de schat van de intellectueele ontwikkeling die we door onze studie deelachtig zijn geworden en die ons nooit meer ontnomen kan worden, hoe benard de omstandigheden ook zouden mogen zijn. Denk er aan, dat de harde ervaring uit de gebeurtenissen in Rusland ons leert, dat de intellectueele leiding in de productie de belangrijkste factor is en dat haar op grond daarvan voorrechten gegeven moeten worden. Denk daaraan en laat uw stemming niet neerdrukken, maar houdt steeds in 't oog, dat door de studie en door het contact met uw collega's de schat van het intellect uw onvervreemdbaar eigendom kan worden en tevens een grooten steun in den maatschappelijken strijd.

Zeër geachte aanwezigen!

Aan 't eind van mijn rede wil ik u allen mijn dank zeggen voor de welwillende belangstelling waarmee u mijn rede hebt willen aanhooren.

Leden en Candidaat-leden!

Herinnert u de woorden die ik gesproken heb over de oppervlakkigheid, waardoor nooit iets degelijks bereikt wordt. Zorgt er voor, dat gij hier een gunstige uitzondering maakt, door u geheel te geven en door allen zoo krachtig mogelijk mee te werken, opdat het Lustrum V van den D.S.B. een feest worde van opbruisende vroolijkheid, een grootsche uiting van onze jonge levenskracht en levenslust en een hulde aan de idee van eenheid en gelijkheid.

Met deze hamerslag open ik het Lustrum V van den D.S.B.
Ik heb gezegd.

REDE, UITGESPROKEN BIJ DE INAUGURATIE VAN DE CANDIDAAT-LEDEN, OP DONDERDAG 2 NOVEMBER '22, DOOR DEN PRESIDENT VAN HET BESTUUR VAN DEN DELFTSCHE STUDENTENBOND.

Candidaat-leden!

Na mijn rede van hedenmiddag wil ik nog een kort woord tot U in 't bijzonder richten. Gij staat op 't punt lid te worden van een gezelligheidsvereniging en ongetwijfeld is dit een zeer belangrijk oogenblik voor U. Maar niet voor U alleen, ook voor ons, oudere leden, die door U als leden aan te nemen, toch altijd een groote verantwoordelijkheid tegenover den Bond op ons nemen. Want wel hebt ge een tijd van verplichte kennismaking doorgemaakt, waarin we gelegenheid hadden, ons eenigermate een oordeel over U te vormen, dat evenwel niet voldoende is om zeker te weten, wat we van U verwachten kunnen en of we goed gedaan hebben U als nieuwe leden tot den Bond toe te voeren. Het is aan U, te bewijzen, dat we goed gehandeld hebben.

Zeër zeker is dit oogenblik belangrijker voor ons dan voor U, want gij kunt nog niet beseffen de groote waarde van hetgeen U hedenavond ten deel zal vallen. Dat kan ook niet anders, want in de paar weken, die gij achter U hebt liggen, kunt ge nog niet anders dan een oppervlakkigen indruk gekregen hebben van ons gezelligheidsleven. Om de groote waarde van het lidmaatschap van den D. S. B. te kunnen begrijpen, moet ge U inwerken in haar vereenigingsleven, diep er in doordringen, en dan zult ge na verloop van tijd aan U zelf de opvoedende kracht van een gezelligheidsvereniging ervaren. Als ge als nieuw lid tot ons komt, dan brengt ge ons als basis om verder op te bouwen, de opvoeding en de beschaving, die uw ouders u hebben meegegeven.

Dat is hetgene, waaraan wij houvast hebben. De rest zit er nog maar los op en is meestal nog kneedbaar en vormbaar, wat gelukkig is, want nu kan de gezelligheidsvereniging haar invloed ten goede op U aanwenden. Verkeerde opvattingen kan zij verbeteren; door het contact met Uw medestudenten en de botsing en wrijving tusschen verschillende karakters zult gij zelf Uw fouten inzien, of anders zullen anderen U daar op attent maken door welgemeende en vriendschappelijke raadgevingen. Zoo wordt Uw karakter opgebouwd en gevormd in een tijd dat het zich nog gemakkelijk en zonder schade laat vormen. Dit is het groote voordeel van de opvoeding door collega's, die U willen helpen om op te groeien tot een bruikbaar lid van de samenleving; want hebt ge zoo'n opvoeding niet gehad, en komt ge met Uw verkeerde begrippen en ervaringen in de maatschappij, dan zal U daar niet op vriendelijke en collegiale manier op gewezen worden, maar dan zal de ervaring een zeer harde leermeesteres blijken, die door schade en schande hardnekkig zal veranderen, wat in het vereenigingsleven geleidelijk kan geschieden. Als ge echter zooveel van Uw vereeniging wenscht te ontvangen, dan zult ge niet kunnen volstaan met passief lid te zijn, ge zult zelf actief deel moeten nemen aan het societeitsleven en daar tijd en moeite voor moeten opofferen. Denk er aan, dat zonder geven gij ook niet zult ontvangen. Dit gaat overal, dus ook in de studentenvereniging, op. Gij hebt reeds een goed voorbeeld van Uw kunnen gegeven in de zeer geslaagde opvoering van de Jonge Kachel, ga op die weg voort en gij zult langzamerhand gaan beseffen de groote waarde van het lidmaatschap van den D. S. B.

Candidaat-leden, ik verzoek U allen op te staan.

Het oogenblik is gekomen waarop gij zult toetreden tot onzen

Bond. Toont U hem waardig, houdt overal zijn naam hoog en verdedig hem krachtig, wanneer men den Bond in Uw tegenwoordigheid aanvalt en zijn naam belastert. Bedenk hierbij wel dat dergelijke praatjes altijd afkomstig zijn van hooren zeggen en dat ze bijna zonder uitzondering allen grond missen.

Candidaat-leden, ik wensch U toe, dat ge goede Bondsleden moogt worden en dat, als ge later op Uw studententijd terug ziet, gij zult kunnen erkennen, dat de Bond zeer veel heeft bijgedragen om dien tijd te maken tot één van de mooiste deelen van Uw leven.

Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden van den D.S.B.
Ik heb gezegd.

RELIEF.

DELFTSCHE STUDENTEN RELIEF-COMITE.

Dinsdag 31 October hield de Russische student Alexander van der Bellen uit Dorpat (Estland) op de Bibliotheek der S.P. een toespraak over den toestand in Rusland.

Het Comité mocht zich verheugen in een niet geringe opkomst en last not least werd op de lijsten voor f 250,— ingeteekend. Dit is een heel jaar levensonderhoud voor 11 studenten in Rusland. Indien u weet dat het doel is de 300.000 Russische studenten het studeeren mogelijk te maken, dan zult u inzien, dat er nog veel meer noodig is, en doen wij dus een beroep op uw verdere steun. Tevens vestigen wij de aandacht op het bestaan van het „Intellectual Relief”, d.w.z. het zenden van studiemateriaal naar Centraal- en Oost-Europa, zooals: passerdozen, boeken, microscopen en andere instrumenten, teekeningmateriaal enz. Duitsche leerboeken b.v. Hütte, Göschen enz., zijn zeer welkom.

Alles wordt in ontvangst genomen op Hugoplein 11.

VEREENIGINGSLEVEN.

PRACTISCHE STUDIE.

Het Bestuur van bovengenoemde Vereeniging heeft zich als volgt samengesteld:

J. H. Verhey, Voorzitter.
F. B. Simon van Leeuwen, Secretaris.
A. Klein, Penningmeester.
G. Deur, Vice-Secretaris.
Mej. J. H. Mulder, Archivaressse.
B. A. H. Tellegen J.Azn., Civiel afgev. naar de C.C.
H. Winkelman, Bouwk. afgev. naar de C.C.

MIJNBOUWKUNDIGE VEREENIGING.

Het Bestuur van bovengenoemde Vereeniging heeft zich als volgt samengesteld:

E. D. Cartier van Dissel, President.
L. A. de Laive, Secretaris-Archivaris.
E. de Wilde, Thesaurier.
P. S. Bakels, Afgevaardigde naar de C.C.
L. Schepers, Bibliothecaris.

ELECTROTECHNISCHE VEREENIGING TE DELFT.

Volgens nieuw art. 15 der wet heeft het Bestuur van bovengenoemde Vereeniging zich als volgt samengesteld:

W. F. Einthoven, President.
L. Smit, Secretaris.
C. P. J. Suverkropp, Penningmeester.
H. A. Reijdon, Commissaris.
J. J. van de Stadt, Afgevaardigde C.C.

DIETSCH STUDENTEN VERBOND.

Op verzoek van het Bestuur hebben tot dusver de volgende studenten zitting genomen in het Eere-Comité voor ontvangst van Dr. Debeuckelaere:

F. J. M. Bourdrez.
R. A. Jas.
J. C. Jelgerhuis Swildens.
O. F. Mariman.
Mej. G. Neeb.
J. L. van Soest.
F. M. Wijffels.

De lezing zal plaats vinden op Woensdag 15 November in de Schouwburgzaal van de Stads Doelen.

Het onderwerp dat Dr. A. Debeuckelaere zal behandelen is getiteld:

„De Vlaamsche Beweging en Nederland”.

Alle ingeschrevenen hebben vrij toegang.

Piet Heinstraat 57.

K. W. H. LEEFLANG,
1e Secretaris.

STUD. VER. VOOR GEESTESWETENSCHAPPELIJKE STUDIE.

Ook dit jaar hebben we Prof. Hallo bereid gevonden weer eenige voordrachten voor onze studiegroep te houden. Om echter niet in herhalingen te behoeven te vervallen zal Prof. Hallo nu eenige bekendheid met de eerste anthroposofische ideeën vooropstellen. Voor studenten, die het vorige jaar de voordrachten van Prof. Hallo nog niet volgden of die zich toch nog graag eenigszins beter met deze grond-ideeën vertrouwd willen maken, zullen we van te voren nog een of twee bijeenkomsten houden, waarvan de eerste zal plaats hebben op Woensdag 15 November a.s., 's avonds te 8 uur, op Choorstraat 58. Een ieder is hier welkom.

Voorts zij nog even meegedeeld, dat we binnenkort in de gelegenheid zullen zijn in onze groep eenige natuurwetenschappelijke voordrachtscycli door te werken. Daar hierbij ook eenige kennis van de anthroposofische opvattingen bekend wordt verondersteld, raden we ieder aan, die hieraan te gelegener tijd wil deelnemen, zich nu reeds aan te sluiten, of althans eens zonder eenige verplichting te komen kennis maken.

VOORDRACHT VAN Dr. RUDOLF STEINER.

Voor een vrij goed bezette zaal, in aanmerking genomen het betrekkelijk zware onderwerp en de Duitse taal, waarin de voordracht gehouden werd, hield Dr. Rudolf Steiner Maadagavond in den Grooten zaal van den Stads Doelen een voordracht over: „Die übersinnliche Erkenntnis und die Wissenschaft der Gegenwart.”

Dr. Steiner begon met op het groote verschil te wijzen in de manier, waarop wij tegenwoordig tegenover de natuur staan en waarop men dat ongeveer een 6 eeuwen geleden deed. Toen bevatte een wetenschappelijk werk evenveel, wat uit den schrijver, uit zijn innerlijk afkomstig was, als wat op uiterlijke waarneming gebaseerd was. En het is een groot offer geweest van onze tegenwoordige wetenschap, van ons denken, dat wij de natuurbeschrijving tegenwoordig zoo geven, dat we er ons eigen gevoelsleven volledig buiten sluiten. Maar daardoor hebben we ons een wetenschappelijke wereld opgebouwd, waarin we alles hebben onder kunnen brengen, behalve juist den mensch zelf. Voor onszelf is daarin geen plaats, want wanneer wij onszelf willen leeren kennen, dan bevinden we er het materialistische denken niet toe in staat. Wanneer we bijv. een kind niet alleen uiterlijk willen zien opgroeien en zich veranderen, maar wanneer we werkelijk willen meelevens in de ontwikkeling van zijn bewustzijn, zooals we die zien afgespiegeld in zijn gezichtsuitdrukking, dan kunnen we dat niet met uiterlijke wetenschap; maar wanneer we ons in het kind intensief inleven, dan zien we erin wijze krachten werkzaam, die het leiden en ontwikkelen, voordat het verstand die taak overneemt; dat we als het ware behoefte krijgen die krachten verder te ontwikkelen. Hoe we die ontwikkelen vindt men uitvoerig beschreven in Dr. Steiner's boek: *Wie erlangt man Erkenntnisse der höheren Welten* (ook in het Ned. vertaald). En wat we dan van den mensch zien, wanneer we ook zijn ontwikkeling op deze wijze beschouwen, dat is iets, waarvan als het ware de gewone herinnering de oppervlakte, een klein moment is. Dat is dat heele bouwwerk van herinneringen en ervaringen, dat Dr. Steiner in zijn boeken het menschelijk aether- of levenslichaam noemt.

Een verdere trap van ontwikkeling verkrijgt men, wanneer men zijn denken zoover ontwikkeld heeft, zoo plastisch heeft gemaakt, dat men willekeurig bepaalde gedachten in zijn bewustzijn kan laten optreden, maar vooral ook, wanneer met het geheel leeg kan maken, maar toch bewust blijven. Die leegheid blijft echter maar een enkel oogenblik. En dan vult het zich met een wereld, die van buiten op ons inwerkt, die onbekend voor ons was, maar die wij reëel en zuiver in ons kunnen waarnemen en die ons meeneemt tot voor onze geboorte.

Om nog verder binnen te dringen in ons eigen wezen moeten we nu niet meer alleen ons denken, maar ook onzen wil ontwikkelen. Ook hiervoor gaf Dr. Steiner ons de noodige metho-

den aan. En daardoor veroveren we ons de kracht, om nu in ons bewustzijn een nog veel grootere leegheid te bereiken, een leegheid, waarin ook niet meer die herinneringsbeelden, waarover we daarnet spraken, aanwezig zijn, maar waaruit al het individueele uitgewischt is. En in dezen toestand zijn wij ontvankelijk voor die geestelijke machten die ons objectief het groote wereldgebeuren laten zien en daarin ook onszelf, zooals we ons ontwikkelen en ontwikkelen zullen, ook na onzen dood; dan zien we als een realiteit onze onsterfelijkheid, zooals we in den zoo straks al aangeduiden bewustzijnstoestand onze, zooals hij het noemde, ongeborenheid zagen. Maar om dezen toestand te bereiken, is veel noodig, vooral veel moed noodig, den moed om al het persoonlijke uit ons bewustzijn te verbannen, om ons denken, zooals hij het wel eens noemt, aan wereldgedachten over te geven.

Ten slotte wees Dr. Steiner er op, hoe een goede bovenzinnelijke wetenschap in exactheid en in klaarheid niet voor de tegenwoordige wetenschap hoeft onder te doen, ze ook volstrekt niet wil bestrijden, maar er wat aan toevoegen en haar helpen op die gebieden, waar ze onvermogen is, dat is in hoofdzaak alles wat den mensch zelve aangaat. En hoe verder uit een dergelijke kennis weer een degelijke, op de werkelijkheid gegrondveste moraal kan worden opgebouwd, die broodnoodig is om voor onze nu zoo jammerlijke sociale toestanden een goede basis te hebben. En hoe ten slotte we ook op religieus gebied op deze wijze die klaarheid kunnen krijgen, waarnaar menigeen zoozeer verlangt, maar waarvan de tegenwoordige wetenschap hem verwijderd.

DELFTSCHE STUDENTEN GEHEELONTHOUDERS-VEREENIGING.

Lezingen van Dr. Maurice Legrain.

Van 13 tot 23 November zal Dr. Maurice Legrain, psychiater te Parijs, een tournee maken naar de Nederlandsche Universiteiten en Hoogescholen en op Woensdag 15 November te Delft spreken om 8 uur n.m. in de Bibliotheek der T.H.

Het bestuur van bovengenoemde Vereeniging wijst er op, hoe de lezing, getiteld: „Dégénérescence et Alcoolisme” wordt gegeven door een bij uitstek bevoegde en dat Dr. Legrain op de Internationale congressen tegen het Alcoholisme tot de meest geliefde sprekers behoort, niet het minst doordat zijn voordrachten, uitmuntend door helderheid en logische bouw, ook voor hen, die slecht Fransch verstaan, uitstekend te volgen zijn.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

AFDEELING DER SCHEIKUNDIGE TECHNOLOGIE.

De Voorzitter van de Afdeling der Scheikundige Technologie van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het **ingenieurs-examen voor scheikundig ingenieur**, dat zal worden afgenomen in Januari 1923, zich daartoe schriftelijk moeten aanmelden bij den Secretaris, Prof. Dr. C. J. van Nieuwenburg, t., Westvest 24, Delft, vóór den 1sten December 1922.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

PRIVATE PROMOTIE.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Jan Goudriaan Jr., Werktuigkundig Ingenieur, op Vrijdag den 17den November 1922, des namiddags van drie tot vier uur, in de Prinsenkamer tegenover een commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door de Promotoren Prof. J. G. C. Volmer en Prof. I. P. de Vooys, w.i.

De titel van het proefschrift is: „De doelmatigheid van de Amsterdamsche broodvoorziening”.

ADVERTENTIËN.

CONCERT te geven door **JAMES ZWART**, Violoncel, en **HENRY JALINK**, Piano, op 17 Nov. te 8 uur in den Stads Doelen. Uitgevoerd zullen worden werken van Boccherini, Brahms, Chopin, Reger, van Goens, Popper, Bach, Dvorak, Tschaikowsky.

Een Juffrouw biedt zich aan voor
Heeren- of Dames-waschjes

Brieven onder No. 75 aan het Bureau van dit Blad. 5

Binnenkort verschijnt bij de Technische Boekhandel
en Drukkerij J. WALTMAN Jr.:

Prof. C. L. VAN DER BILT.

Leerboek der Electrotechniek.

Derde herziene en vermeerderde druk.

BOEKHANDEL WALTMAN

Afdeeling Teekenbenodigdheden
BINNENWATERSLOOT 33

Wij ontvangen een zending

**Helios en Celluloid Driehoeken
ESERO PASSERDOOZEN**

en losse passers en trekpenningen
en een collectie buigbare mallen

(Amerikaansch fabrikaat) in eboniet, gummi en staal,

die wij in deze week in ons winkelraam hebben
neergelegd. Men late zich in onze afdeeling
Teekenbehoeften inlichten omtrent het gebruik
en den prijs.

**IETS NIEUWS VOOR
DELFT EN OMGEVING**

Zoo juist ontvangen het door
kenners zoo hoog geroemde

DOMINICANER-BIER

uit de N. V. Bierbrouwerij
„De Drie Hoefijzers” - Breda.
Hoofdagent voor Delft: (30)

Fa. G. C. VAN SCHIE,
Brabantsche Turfmarkt 30-32,
— DELFT. —

Neemt proef en U is afnemer!

In beschaafd klein gezin bestaat voor 3 of 4 spoorstudenten
gelegenheid tot Koffiedrinken
in huiselijken kring. — Adres: Bureau van dit Blad. (5)

F. OOSTERHOFF
≡ ANTIQUITEITEN ≡
VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

Dames- en Heerenkleermakerij

A. VAN DER VELDEN,

DELFGAUWSCHE WEG 21. (10)

**SPECIAAL INGERICHT VOOR
EERSTE KLAS WERK.**

STOFFEN VOLGENS DE NIEUWSTE DESSINS.

ALLES (10)

wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naam-
kaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties,
Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door
N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & HOOGLAND
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

**Extra goedkoope
aanbieding.**

PASSERDOOZEN 9 P

— f 16,35 —

De meest praktische

TEEKENTAFEL

met rechtgeleiding, lade
enz., op ijzeren voet

— f 85,= —

A. J. PRINS,

CHOORSTRAAT 4. (46)